

Prietenia nu-i târg

Stelian Stancu

Stai bine în propria persoană
De parcă nici exterioru-ți nu mai are formă
Te lepezi de omenescul fără de toană
Și știi că nu-i o greșeală enormă.
De speri, știi că-i cu cântec
De vrei să nu ai temeri
Mai bine uiți în pântec
Să pui viața, altminteri
Nici nebunia nu mai e ce a fost
Vrei să se întâmple deodată
Dar e doar compost
Din una trecută și alta netoată.
Chiar și potrivirea a devenit banală
Îți cauți perechea oricum
Dar realizezi că-i doar o greșeală
Ce se adaugă lângă tine acum.
Prietenia o faci pentru a te da
Și nu dintr-o nevoie hilară
O faci pentru a ajuta
Și nu pentru o răzbunare amară.
Prietenia e totul, mai puțin târg
E răsăritul ce bate-n fereastră
E viața cu bune și rele în pârg
E lumea văzută și una cerească.